

Učitelka	Dítě
Učitelky se věnovaly pouze vybrané skupince dětí a ostatní děti se buď zabavily sami, nebo se nudily a nedělaly nic produktivního.	
Učitelka se chtěla převtělit do „čmuchajícího pejska“, který ověřuje, zda si děti před jídlem umyly ruce.	
	Tady jsem obdivovala děti, které zvládly v opravdové tichosti naslouchat ostatním.
Mě překvapilo neřešení sporů mezi dětmi. Viděla jsem spor mezi dětmi dohromady myslím čtyřikrát a jen v jednom případě ho paní učitelka řešila, a to až když došlo na slzy, protože jedno dítě shodilo druhé.	
	Bylo ale hezké, jak si děti dokázaly samy najít činnost (jako třeba divadlo)
Děti si chtěly zahrát pohádku O Sněhurce a chtěly, aby uč. rozhodla, kdo z nich bude hrát Sněhurku, protože ji chtěly hrát všechny, tak jim řekla, že si to mají rozhodnout a domluvit se sami, že to zvládnou a udělají to určitě tak, aby byly všechny spokojené.	
Většinou paní učitelka vysvětlovala hru, nebo aktivitu jen jednou a děti přesně věděly, co mají dělat. Mohly se kdykoli zeptat, ale většinou nebylo potřeba.	
Do činností nemá učitelka děti nutit, ale umět na ně namotivovat.	
	Překvapilo mě, že děti v takto nízkém věku dokážou krásně spolupracovat, vytvářet kompromisy, pamatovat si určená pravidla a být naprosto samostatné.